Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az európai kockázatitőke-alapokról

(COM(2011) 860 final – 2011/0417 (COD))

(2012/C 191/13)

Előadó: **Anna NIETYKSZA**

2012. január 20-án a Tanács, január 17-én pedig az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az európai kockázatitőke-alapokról

COM(2011) 860 final – 2011/0417 (COD).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás" szekció 2012. április 17-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. április 25–26-án tartott, 480. plenáris ülésén (az április 26-i ülésnapon) 131 szavazattal 2 ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. **Következtetések és ajánlások**

1.1 Az EGSZB üdvözli az európai kockázatitőke-alapokról szóló rendeletet, amely egy egységes útlevél formájában az egész Európai Unióra érvényes, befektetésekre vonatkozó jogi eszköz létrehozását javasolja, amely segíti az európai kockázatitőke-alapokat nemzetközi befektetők vonzásában és megkönnyíti az innovatív kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését. A rendelet egységes szabályokat állapít meg a befektetői csoportokra vonatkozóan, egységes követelményeket vezet be az „európai kockázatitőke-alap" megnevezés alatt működő vállalkozások alapkezelői számára, továbbá követelményeket határoz meg a befektetési portfólióra, a befektetési módszerekre és azokra a finanszírozható vállalkozásokra, amelyeket a minősített kockázatitőke-alapok megcélozhatnak.

1.2 A kezdeményezés válasz az Európa 2020 stratégiában és az egységes piaci intézkedéscsomagban foglalt célkitűzésekre, és célja biztosítani, hogy 2012-re a valamely tagállamban létrehozott kockázatitőke-alapok szabadon végezhessenek befektetési tevékenységet az egész Unió területén, és fenntartható módon finanszírozhassanak innovatív uniós vállalatokat és ezáltal a munkahelyteremtést.

1.3 Az európai kockázatitőke-alapokról szóló rendelet célja a nemzetközi magánbefektetők, köztük magánszemélyek vonzása, hogy befektessenek az uniós tagállamokban működő kockázatitőke-alapokba. Ez nagyon fontos, mivel az európai kockázatitőke-ágazat túlzott mértékben függ az állami finanszírozástól, lévén, hogy a források több mint 50 %-a állami hozzájárulásból származik. Az EGSZB szerint az állami hatóságoknak inkább azzal kellene foglalkozniuk, hogy stabil szabályozási keretet hozzanak létre.

1.4 A rendelet egységesen szabályozza, hogy mely befektetői csoportok fogadhatók el az „európai kockázatitőke-alapokba" történő befektetés szempontjából. A javasolt intézkedéseknek rugalmasabbaknak kell lenniük, és meg kell felelniük a nemzetközi magánbefektetők azzal kapcsolatos igényeinek, hogy határokon átnyúló befektetési tevékenységeket folytathassanak. Az EGSZB úgy véli, hogy az intézkedéseknek az Európán kívüli és az európai befektetők számára egyaránt vonzóaknak kell lenniük, ha azt akarjuk, hogy bővüljenek az európai kkv-k számára elérhető tőkeforrások.

1.5 Az európai kockázatitőke-útlevél a Bázel III-hoz, a tőkekövetelményekről szóló 4. irányelvhez és a Szolvenciához hasonló prudenciális szabályozás fényében nagyon fontos a kockázatitőke-ágazatnak tőkét nyújtó főbb magántőkeforrások – a bankok, a nyugdíjalapok és a biztosítótársaságok – szempontjából, melyek csak korlátozottan fektetnek be az általuk túl kockázatosnak tartott innovatív kkv-kba.

1.6 Az EGSZB különösen üdvözli az európai kockázatitőke-alapoknak szánt szerepet, hogy támogassák a munkahelyteremtést az innovatív, csúcstechnológiai európai kkv-kban. Azoknak az alapoknak, melyeknek összesített eszközértéke nem haladja meg az 500 millió EUR küszöbértéket, összesített tőke-hozzájárulásaik legalább 70 %-át közvetlenül kkv-kba kell befektetniük, és finanszírozást kell nyújtaniuk kkv-k számára sajáttőke- vagy kvázi-sajáttőke-eszközök formájában.

1.7 Az EGSZB elégedett az összes európai alapra vonatkozó egységes nyilvántartásba vételi követelményekkel és az egész Európai Unióra érvényes forgalmazási útlevéllel is, amely várhatóan elősegíti a határokon átnyúló befektetéseket, valamint a vállalkozások szabálykövetését és az európai alapkezelők szervezési és etikai követelményeknek való megfelelését.

1.8 Az EGSZB azonban felhívja a figyelmet azokra a korlátozásokra, amelyek gyengíthetik a várt hatást. Erre példa az, hogy a rendelet korlátozza a minősített kockázatitőke-alap intézkedési körét, és kizárólag a valamely vállalkozás által közvetlenül kibocsátott sajáttőke- vagy kvázi-sajáttőke-eszközökbe történő befektetést engedélyezi (pl. új részvények kibocsátása vagy a részvétel egyéb formái). Az EGSZB javasolja, hogy a rendeletjavaslat hatályát terjesszék ki a részvényekre vagy az európai kockázatitőke-alapok egyéb befektetési jegyeire, valamint az alapok alapjaira, ami növelheti a kkv-befektetésekre rendelkezésre álló tőke összmennyiségét.

1.9 E korlátozásokkal kizárja a rendelet hatálya alól azt a lehetőséget, hogy az úgynevezett alapok alapjai az egész Európai Unióra érvényes útlevélhez jussanak.

1.10 Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy az egységes útlevél nem oldja meg a befektetési célú gazdasági egységek átlátható adózásának kérdését, amely elengedhetetlen a kockázatitőke- vagy magántőke-befektetések eredményes végrehajtásához. Meg kell vizsgálni a határokon átívelő kockázatitőke-befektetéseket hátráltató adózási akadályok problémáját, és megoldásokat kell javasolni.

1.11 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy egy eredményes befektetési eszköz lényege az, hogy különböző típusú befektetők által végrehajtott közös befektetéseket tesz lehetővé, miközben biztosítja az adóoptimalizálást, különösen a kettős adóztatás elkerülése tekintetében (ebben az esetben a portfólióba történő befektetést terhelő adó, valamint az alapba tartozó befektetőknek kifizetett forrásokat terhelő adó érintett).

1.12 Az EGSZB átmeneti időszak bevezetését kéri a küszöbértékekre vonatkozó előírások megvalósításával kapcsolatban, hogy figyelembe lehessen venni a különböző tagállamokra jellemző eltérő jövedelemviszonyokat.

1.13 Az EGSZB megítélése szerint az európai kockázatitőke-alapoknak zártvégű szerkezetűeknek kell lenniük, és összesített tőke-hozzájárulásaiknak és le nem hívott tőkéjüknek legalább 70 %-át minősített befektetésekbe kell kihelyezniük annak biztosítására, hogy részvényeiket készpénzért vagy értékpapírokért ne lehessen visszavásárolni a pozíciók lezárása előtt. Uniós székhellyel is kell rendelkezniük annak megelőzésére, hogy adóparadicsomokban uniós alapkezelő által kezelt alapokat hozzanak létre adóelkerülés céljából.

1.14 A befektetővédelmi rendszert letétkezelő kijelölésével kell megerősíteni, aki az eszközök megőrzésének biztosításáért, a pénzforgalom nyomon követéséért és a felügyeleti funkciókért felelős. Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokról (ÁÉKBV) szóló irányelv kollektív befektetési vállalkozások esetében letétkezelő kijelölését írja elő.

1.15 Az EGSZB fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy kiemelt jelentőséggel bír a kockázatitőke-piacon az uniós források felhasználásának bevezetése, valamint az, hogy a magvető és induló szakaszban lévő vállalkozások számára rendelkezésre álljon olyan finanszírozás, amelyet nem magántőkéből, a kapcsolódó kockázatok függvényében biztosítanak.

1.16 A rendeletben szereplő, az európai kockázatitőke-útlevél bevezetésére irányuló javaslat a helyes irányba tett lépés; ezért végre kell hajtani és támogatni kell a várakozásoktól messze elmaradó hatás elkerülése érdekében.

2. **Az európai kockázatitőke- és magántőkepiac**

2.1 Az Európai Parlament és a Tanács rendeletjavaslatát egy konkrét vizsgálattal összefüggésben dolgozták ki. A dokumentum szerint az európai kockázatitőke-piac az amerikai piaccal szemben gyenge. Az európai piac számottevően kisebb, a nemzeti piacok mentén széttagolt, és az egységes szabályok hiánya jellemzi. Csak néhány tagállamban szabályozzák külön a kockázatitőke-alapokat, azok portfólió-összetételét, a befektetési módszereket és a finanszírozható befektetési célokat. Ez azt jelenti, hogy a tőkehitelezők, azaz az egyéni ügyfelek, a nyugdíjalapok és a biztosítótársaságok számára bonyolult és költséges kockázati tőkébe befektetni.

2.2 A kockázati- és sajáttőke-ágazatban az európai tőke legnagyobb részét már régóta a brit alapkezelők vonják, illetve fektetik be. A britek folyamatosan a piaci források mintegy 30 %-át tudják bevonni új befektetésekre, és ez az arány 2009-ben elérte a 34 %-ot. A sikersorozat csúcspontján 2007-ben a brit alapkezelők 34 milliárd eurót fektettek be, amely az összes európai befektetés 46 %-ának felelt meg. A válság évében, 2009-ben ez az érték 9 milliárd EUR volt, amely a piac közel 40 %-át jelentette. A befektetések terén a 9 milliárd EUR befektetett összegnek mindössze 52 %-át kapták brit cégek, míg a fennmaradó tőke nagy részét más európai országokba helyezték ki.

2.3 Az európai piac további fő szereplői az öreg kontinens legnagyobb gazdaságai, azaz Franciaország, Németország és Olaszország. Piaci pozíciójuk stabil; 2009-ben az összes új forrásbevonás 31 %-a e három országnak volt tulajdonítható, és 6,7 milliárd eurót fektettek be, amely az összes befektetés 29 %-át tette ki. Esetükben a legtöbb forrásbevonásra a nemzeti piacokon kerül sor, és a források befektetés formájában az országon belül maradnak, amelyet – mint 2009-ben Olaszország és Németország esetében – importtőke egészít ki.

2.4 Jelentős változások történtek a tőkehitelezői összetételben is. 2008-ban a tőke elsődlegesen nyugdíjalapokból (28 %) származott, míg a bankok fokozatosan veszítettek jelentőségükből (2000-ben 22 %, 2008-ban 7 %). 2009-ben ez a tendencia megfordult, és a bankok részesedése 18 %-ra emelkedett. Ezek az elmozdulások a nyugdíjalapoktól érkező források hirtelen felfüggesztésének tudhatók be, mivel az ágazat csökkenteni kívánta a kockázatos eszközökkel szembeni kitettségét.

2.5 A forrásbevonás nehézségének mértékét jól jelzi, hogy az alapkezelőknek mennyi időre van szükségük egy alap végleges lezárásához (azaz egy fiktív befektetői csoport összegyűjtéséhez). 2005 és 2007 között ehhez átlagosan legfeljebb egy év kellett. 2009-re a folyamat 18 hónapot, 2010 első felében pedig már 20 hónapot vett igénybe.

2.6 Néhány éve egyértelmű csökkenő tendencia figyelhető meg az európai kockázatitőke-befektetések terén: 2009-ben az ilyen befektetések összege 9 milliárd euróra rúgott, a magvető és induló vállalkozásokra irányuló befektetések ugyanakkor csupán 2 milliárd eurót tettek ki. 2010 első három negyedévében 7 milliárd EUR értékű befektetés történt.

2.7 A visszafogott befektetési kedv legfőbb következménye az volt, hogy 2008 és 2009 között az egyes vállalkozásokba való befektetések átlagos értéke 8,8 millió euróról 4,7 millió euróra csökkent. A 2010 első feléből származó adatok arra utalnak, hogy ez az összeg később 7,9 millió euróra emelkedett.

2.8 A befektetések 5 ágazatra összpontosultak: 2009-ben és 2010-ben a befektetések 19 %-a az üzleti célra árut és szolgáltatásokat termelő ágazatra, 13 %-a a fogyasztói cikkek és a kiskereskedelem ágazatára, valamint a távközlésre, és 15 %-a az élettudományok ágazatára irányult. A kockázati tőke esetében a befektetések 65 %-a az élettudományi ágazatra, az informatikai ágazatra, valamint az elektronikai és a távközlési ágazatra irányult.

3. **Az Európai Bizottság javaslatának áttekintése**

3.1 A 2008-as és 2009-es pénzügyi válság, továbbá az új prudenciális követelmények (pl. Bázel III, a tőkekövetelményekről szóló 4. irányelv, Szolvencia) következményeként a kis- és középvállalkozások számára nyújtott banki hitelezés, illetve a meglévő hitelek megújítása jelentősen visszaesett. A kis- és középvállalkozások részéről az alternatív pénzügyi források keresése és igénylése sürgetővé vált.

3.2 Ezért a kkv-k számára alternatív finanszírozási forrásokat szükséges biztosítani. E tekintetben a kockázatitőke-alapok kritikus szerepet játszhatnak a befektetési innovációt érintő finanszírozási űr betöltésében. Ezek ugyanis sajáttőke- vagy kvázisajáttőke-finanszírozást biztosítanak a hosszú távon komoly fejlődési potenciálra számot tartó induló cégek és kisvállalkozások számára a piaci fejlődésük korai szakaszának finanszírozására. A (többnyire kivásárlásokra összpontosító) magántőkealapokkal ellentétben a kockázatitőke-alapok a vállalkozókkal egyetemben hosszú távra fektetnek be társaságokba.

3.3 Európában a kockázatitőke-üzletág széttagolt és elaprózott. Ez oda vezetett, hogy a befektetők statisztikailag kimutathatóan vonakodnak befektetni a kockázatitőke-alapokba. Az egységes szabályozás hiánya miatt a kockázati tőkébe befektetni szándékozó potenciális befektetők, például a tehetős magánszemélyek, nyugdíjalapok vagy biztosítótársaságok bonyolultnak és költségesnek találják, hogy a befektetéseik céljául részben a kockázati tőkét válasszák.

3.4 A kockázati tőkét növelő finanszírozási források hiánya közvetlenül felelős azért, hogy az európai kockázatitőke-alapok átlagos nagysága nem éri el az optimumot. A kis- és középvállalkozások finanszírozásában a kockázati tőke szerepe jelenleg csekély. A hatékony kockázatitőke-szektor hiánya ahhoz vezet, hogy az európai újítók és innovatív üzleti vállalkozások a valódi üzleti lehetőségeik alatt teljesítenek. Ez viszont hátrányosan érinti egész Európa globális versenyképességét.

3.5 Ez jelentősen csökkenti a befektetési potenciált, azaz a forrásokat, és korlátozza a kis- és középvállalkozásokhoz, különösen az innovatív vállalkozásokhoz irányuló tőkeáramlást. Mindez a bankszektortól való függésre „kényszeríti” a kkv-kat. A kkv-k jelenlegi helyzete annál is nehezebb, mivel az új prudenciális szabályozás nyomán a bankok ma jóval kevésbé készek a kisvállalkozások finanszírozására a fejlesztés első szakaszaiban, még innovatív vállalkozások esetében is.

3.6 A virágzó európai kockázatitőke-piac az átfogó Európa 2020 stratégia egyik célkitűzése. Az Európai Bizottság az egységes piaci intézkedéscsomagban [1] elkötelezte magát aziránt, hogy 2012-re egy bármelyik tagállamban működő kockázatitőke-alap az egész Európai Unióban folytathasson forrásbevonási tevékenységet és szabadon végezhessen befektetési tevékenységet.

3.7 Az Európai Bizottság 2012. december 7-i dokumentumában javaslatot tett az európai kockázatitőke-alapokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre. A javaslat lényegében arra irányul, hogy az Európai Gazdasági Térségben a kockázatitőke-alapoknak lehetőségük nyíljon úgynevezett európai alap státuszt (útlevelet) szerezni, feltéve, hogy eleget tesznek bizonyos szabályozási követelményeknek. Az útlevél birtokában szabadon végezhetnének forrásbevonási és egyéb tevékenységeket az egyes országokban. Ennek köszönhetően a befektetők alapvető befektetési biztonságot élveznének, az alapkezelő vállalatok számára pedig csökkennének az egyes befektetői és piaci csoportokhoz való hozzáférés szabályozási költségei.

3.8 A javasolt rendelet a következőkkel kezeli ezeket a problémákat:

— bevezeti az „európai kockázatitőke-alap” fogalmának meghatározását, amely az alábbi lényeges követelményeket foglalja magában: i) összesített tőke-hozzájárulásainak legalább 70 %-át kkv-kba történő befektetésekre fordítja; ii) az általa kezelt összesített eszközérték nem haladja meg az 500 millió eurós küszöbértéket; iii) a kkv-k számára sajáttőke- vagy kvázi-sajáttőke-finanszírozást (azaz „friss tőkét”) biztosít; és iv) nem alkalmaz tőkeáttételt (azaz az alap nem fektet be a befektetők által lehívottnál több tőkét, így nem adósodik el). A rövid távú kölcsönfelvétel csak abból a célból engedhető meg, hogy lehetővé tegye az alap számára rendkívüli likviditási szükségleteinek fedezését;

— egységesen szabályozza, hogy mely befektetői csoportok fogadhatók el az „európai kockázatitőke-alapokba” történő befektetés szempontjából. A minősített alapokat kizárólag a 2004/39/EK irányelv szerint intézményi befektetőként elismert befektetők és egyes más, hagyományos kockázatitőkealap-befektetők (például jelentős nettó vagyonnal rendelkező magánszemélyek vagy „üzleti angyalok”) részére lehet értékesíteni;

— valamennyi minősített kockázatitőkealap-kezelő számára egységes nyilvántartásba vételi követelményeket és az egész Európai Unióra érvényes forgalmazási útlevelet ír elő, ami Unió-szerte lehetővé teszi az elfogadható befektetőkhöz való hozzáférést, és elősegíti az egyenlő feltételek megteremtését a kockázati tőke piacának valamennyi résztvevője számára;

— olyan átláthatósági, szervezeti és üzletviteli minimumkövetelményeket vezet be, amelyeket az alapkezelőnek be kell tartania.

4. **Általános és konkrét megjegyzések**

4.1 A kockázatitőke-alapokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat a kockázatitőke-piac működését meghatározó kedvezőbb feltételek létrehozására és a kkv-kra gyakorolt hatás növelésére irányuló szabályozási törekvések részét képezi. Az EGSZB megítélése szerint ez nagyon jó első lépést jelent egy európai innovatív és fenntartható modern technológiai ipar kialakítása felé, a magas végzettségű, kiválóan képzett európai munkavállalók foglalkoztatása és a munkahelyteremtés érdekében.

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/20110413-communication_en.pdf, 2011. április 13.

4.2 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy egy eredményes befektetési eszköz lényege az, hogy különböző típusú befektetők által végrehajtott közös befektetéseket tesz lehetővé, miközben biztosítja az adóoptimalizálást, különösen a kettős adóztatás elkerülése tekintetében (ebben az esetben a portfólióba történő befektetést terhelő adó, valamint az alapba tartozó befektetőknek kifizetett forrásokat terhelő adó érintett). A jelek szerint az átlátható adózás kérdésének meg nem említése azt jelzi, hogy nem lesz nagy érdeklődés az útlevél iránt.

4.3 Az intézményi befektetők kockázatitőke-piacra jutása jóval gyorsabban és könnyebben elősegíthető az „alapok alapja" mechanizmus alkalmazásával, amelynek keretében a portfólión belüli befektetések szintjén jelentős mértékű kockázatmegosztás valósul meg. Az alapok alapjai jól alkalmasak a kockázati tőkébe való befektetésre azon intézményi befektetők számára, amelyeknek alacsony a kockázatitőke-kihelyezése vagy nincs kiterjedt szaktudása az alapba való közvetlen befektetéssel kapcsolatban. Az EVCA adatai szerint 2009-ben a kockázati- és magántőkealapok részére biztosított új tőke mintegy 13,5 %-a származott alapok alapjaiból, míg a 2005 és 2009 közötti időszakban ez az arány átlagosan 14,1 % volt (ezzel egyidejűleg a nyugdíjalapok után az alapok alapjai voltak a második legnagyobb tőkehitelezői csoport).

4.4 Az EGSZB átmeneti időszak bevezetését kéri a küszöbértékekre vonatkozó előírások megvalósításával kapcsolatban, hogy figyelembe lehessen venni a különböző tagállamokra jellemző eltérő jövedelemviszonyokat.

4.5 Az EGSZB megítélése szerint az európai kockázatitőkealapoknak zártvégű szerkezetűeknek kell lenniük, és összesített tőke-hozzájárulásaiknak és le nem hívott tőkéjüknek legalább 70 %-át minősített befektetésekbe kell kihelyezniük annak biztosítására, hogy részvényeiket készpénzért vagy értékpapírokért ne lehessen visszavásárolni a pozíciók lezárása előtt. Uniós székhellyel is kell rendelkezniük annak megelőzésére, hogy adóparadicsomokban uniós alapkezelő által kezelt alapokat hozzanak létre adóelkerülés céljából.

4.6 A befektetővédelmi rendszert letétkezelő kijelölésével kell megerősíteni, aki az eszközök megőrzésének biztosításáért, a pénzforgalom nyomon követéséért és a felügyeleti funkciókért felelős. Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokról (ÁÉKBV) szóló irányelv kollektív befektetési vállalkozások esetében letétkezelő kijelölését írja elő. Ezt az alapelvet az alternatívbefektetésialap-kezelőkről (ABAK) szóló irányelvbe is beépítették. A közösségi keret folytonosságának biztosítása érdekében az európai kockázatitőkealapok számára is letétkezelőt kell kijelölni.

4.7 Az új szabályozás nem jelent megoldást a kockázatitőkepiac névleges gyengeségére. Két jelenség szabályozza a befektetési alapokkal való gazdálkodást: először is, a nyugdíjalapok ágazatának dinamikus növekedése nyomán következetesen megnőtt a befektetők által a (kockázati- és magántőke-) alapoknak juttatott tőke értéke. Ugyanakkor a befektetési kockázatoknak a befektetési portfólión belüli elosztására vonatkozó szabályok értelmében a kockázatitőke-alapok optimális portfóliója 8–12 vállalatot foglal magában. Kevesebb befektető növeli a portfólió kockázatát, míg a befektetők nagyobb száma megemeli a portfólió ellenőrzésének költségeit. A növekvő tőkekínálat és a portfólió optimalizálására vonatkozó szabály együttes hatása elkerülhetetlenül állandósítja az alapok méretének növekedésével jellemzett tendenciát, ami pedig szükségessé teszi a portfóliótársaságba való egyes befektetések értékének növelését. Végül a nyugdíj-megtakarítások (hosszú távú megtakarítások) növekedése a kockázati ágazattól a magántőkebefektetések felé történő elmozdulást eredményezett.

4.8 A második jelenség az alapkezelők díjazásának módjához kapcsolódik, azaz az alapkezelőket az általuk kezelt tőke értékének adott százaléka illeti meg. Ebből a díjazási rendszerből következik, hogy minél nagyobb az alap, annál nagyobb az ellentételezés összege. Ez azt jelenti, hogy az alapkezelők egy csoportja számára jövedelmezőbb (!) a (kis) kockázatitőkealapok helyett a (nagy) magántőkealapok alkalmazása, ahol a befektetési kockázat és a kezelési költségek egyaránt jóval nagyobbak. Ez a két jelenség azt eredményezi, hogy a kockázatitőke-piac viszonylag gyengébb (lassabban nő), mivel a tőkét jellemzően nagyobb alapokba és befektetésekbe helyezik, ami egyidejűleg a nyerészkedni kívánó alapkezelők érdekeinek is megfelel.

4.9 A rendeletjavaslat nem alkalmas e két tendencia mérséklésére, ezért az EGSZB további megfontolásra kéri ezzel kapcsolatban az Európai Bizottságot.

4.10 Lehetővé kell tenni a kockázatitőkealap-kezelő tisztségviselői által eszközölt befektetéseket, ha azok az általuk kezelt minősített kockázatitőke-alapba történnek, részvételük és felelősségvállalásuk bizonyítékaként.

4.11 Az EGSZB támogatja az információs társadalmi technológiáknak, energiahatékonyságnak és megújuló energiaforrásoknak szentelt kockázatitőke-alapokat, melyek hozzájárulhatnak az egész Európa 2020 stratégia céljainak az eléréséhez.

4.12 Az EGSZB üdvözli azt a kezdeményezést, amely szerint az Európai Bizottságot hatáskörrel ruházzák fel felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, és arra bátorítja az Európai Bizottságot, hogy folytassa a kockázatitőke-piac fejlődésének és alakulásának nyomon követését.

Kelt Brüsszelben, 2012. április 26-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöke

Staffan NILSSON